

N°. 58. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

15de Møde.

Mandagen den 18. April.

(Forts.)

J. C. Larsen: Jeg paaberaabte mig ligeoverfor min ærede Collega Andre's Mening om denne Sag, fordi jeg ikke ønskede her at gaae ind paa flere af Enkeltighederne i Forklaringen af Londonerprotocollen; men disse Andre, som jeg paaberaabte mig, ere Mænd, som dog maa have en antagelig Formodning for sig, at kunne logisk og juridisk forklare denne Tractat paa rette Maade; jeg paaberaabte mig dem, for at vise, at jeg ikke staaer alene, og til Understøttelse for hvad der ogsaa her i Salen er udtalt af mange Andre, saa at min ærede Collega dog neppe skulde udtale sig med den Sikkerhed om Rigtigheden af sin Forklaring, som han har gjort. Det er ikke efter løs Samtale med mine Colleger i det juridiske Facultet, at jeg har paaberaabt mig deres Mening; men det er Noget, hvortil jeg har deres Bemyndigelse. Sagen har naturligtvis i høi Grad interesseret dem som alle danske Mænd, og de have efter deres Stilling havt en sær Opmærksomhed til at undersøge den. De have først udtalt deres Anskuelse, efterat de nøie have gennemgaaet og overveiet Sagen; der er ingen af dem, der har compromitteret sin nuværende Meningsyttring, ved tidligere, efter et ganske flygtigt Gjennemsyn af Acterne, at gaae hen og skrive løst og fast om Sagen og fortælle, at Noget stod i Acterne, som ikke stod der, eller at Noget ikke stod der, som staaer deri med udtryffelige Ord osv. Jeg troede, at jeg efter disse Omstændigheder var ligesaa berettiget til at paaberaabe mig dette, som den ærede Landssthingsmand for Kjøbenhavns 5te Kreds (Orsted) under Forhandlingen tidligere paaberaabte sig, at Høiesteret i denne

Sag ikke vilde affige nogen anden Dom end den, han antager for den rette (Hør! Hør!), ja, at ingen anden oplyst Domstol i Verden vilde affige nogen anden Dom (Hør!); skal nogen Paaberaabelse være Nul og magtesløs, saa maa det være denne (Hør! Bravo!).

Orsted: Maa det være mig tilladt at gjøre en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Landssthingsmand har Ordet.

Orsted: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at den Yttring, som den ærede Folkethingsmand nu har paaberaabt sig, er afgiven i Anledning af, at en anden æret Folkethingsmand havde opstillet, hvorledes Sagen nødvendigvis maatte udfalde mod Ministeriet, saafremt Sagen kunde bringes for Høiesteret; i den Anledning sagde jeg, at jeg troede det Mødsatte. Det er min fulde Overbeviisning; men jeg har ikke paaberaabt mig noget historisk Factum, saaledes som den høitærede Folkethingsmand, som har villet, ved at nævne det juridiske Facultets eenstemmige Mening, give en Paastand en Authoritet, som den ellers ikke vilde have; jeg tror derfor, at disse 2 Ting ikke kunne sammenlignes med hinanden; det kan være, at jeg havde gjort vel i at udtrykke mig lidt mere indskrænket, om hvad jeg ventede, at Udfaldet vilde blive, naar Sagen kunde komme for Høiesteret; men det er min inderlige Overbeviisning, at Sagen har den største Grad af logisk og juridisk Klarhed (Hør!).

J. C. Larsen: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

J. C. Larsen: Med Hensyn til den meget ærede Landssthingsmands Bemærkning om, at hans Forklaring af Londonertractaten